

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6548/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП "Топлана" Лесковац, чији је пуномоћник Александра Павловић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милош Тасић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2514/2024 од 24.03.2025. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2514/2024 од 24.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2514/2024 од 24.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 5360/2023 од 24.04.2024. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића из ... И.Ивк 346/2020 од 09.06.2020. године, којим је усвојен предлог за ивршење и обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 114.597,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2020. године до исплате, као и трошкове извршења од 13.820,92 динара. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 104.618,00 динара.

Виши суд у Лесковцу је, пресудом Гж 2514/2024 од 24.03.2025. године, одбио као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 5360/2023 од 24.04.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе тужене по основу Уговора о продаји топлотне енергије за период од априла 2019. године до фебруара 2020. године, за стан у Лесковцу у Ул. ... бр. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен и одржано на снази решење о извршењу Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића из ... И Ивк 346/2020 од 09.06.2020. године, донета је на основу утврђеног чињеничног стања да тужена предметни дуг није платила, а била је дужна на основу одредбе члана 78. став 1. тачка 15. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом Града Лесковца ("Службени гласник Града Лесковца", бр. 15/2013) и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Наводима ревизије тужене указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради испуњења уговора тужилац је поднео 01.06.2020. године а вредност предмета спора је 114.597,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**